

🌀 Biblický příběh ukřižování Ježíše 🌀

Biblické vyprávění o utrpení, smrti a zmrtvýchvstání Ježíše Krista zmiňují všichni čtyři evangelisté Matouš, Marek, Lukáš i Jan ve svých svědectvích. Příběh začíná na jaře roku 33 našeho letopočtu příjezdem Ježíše Nazaretského (označení Kristus se začalo používat až po jeho smrti) do města Jeruzaléma, kam se vydal i se svými učedníky oslavit židovské svátky zvané pesach. Už po cestě lidé vítali Ježíše palmovými listy a provolávali mu slávu. Někteří znali jeho učení, jiní zázraky, které vykonal. A také si vzpomněli na dávné proroctví o příchodu nového krále, kterého vyvolil Bůh, jenž nepřijede na koni, ale s pokorou na oslím mláděti.

Ježíšova věhlasu a vlivu se však obávali místní velekněží a zákoníci (místní soudci z řad aristokracie), kteří přemýšleli, jak se jej nejlépe zbavit. S tím jim pomohl jeden z dvanácti učedníků jménem Jidáš Iškariotský, který se nechal uplatit a slíbil, že svého učitele udá. Prvního dne, kdy se slavil židovský svátek nekvašených chlebů, připravili apoštolové společnou večeři na místě, které Ježíš vybral. Tam učedníkům sdělil, že je to poslední společné setkání, jelikož ho jeden z nich zradí.

Poté se odešel pomodlit do Getsemanské zahrady, kde byl vojákům prozrazen tím, že jej Jidáš políbil. Stráž Ježíše zatkla a odvedla. Druhý den ráno byl souzen a předveden před vladaře a soudce Piláta. Tomu nepřišlo Ježíšovo obvinění tak závažné, navíc měl možnost dát o svátcích milost jednomu z obviněných. Nechal ale rozhodnutí, komu darovat život, na

shromážděném lidu. Místo Ježíše nechali raději zmanipulovaní přihlízející propustit dalšího z odsouzených jménem Barabáš. Ve chvíli, kdy Pilát slyšel rozhodnutí davu, omyl si přede všemi ruce, aby se tím zbavil své odpovědnosti. Nechal Ježíše zbičovat a odsoudil jej k smrti ukřižováním. Když Jidáš zjistil, co způsobil, třicet stříbrných, které za svou zradu získal, vrátil. I poté ho však natolik trápily výčitky svědomí, že se oběsil.

Vojáci, kteří Ježíše kromě bičování tloukli a uráželi, mu ještě pro posměch nasadili na hlavu korunu z trnů. Od místodržitelského paláce až k popravčímu vrchu Golgotě si nesl svůj kříž. Po cestě jej doprovázely tři Marie, společnice Panny Marie (první z nich byla Marie Salome, druhá příbuzná jeho matky, Marie Kleofášova, a poslední Marie Magdalská) a další přátelé, kteří se s ním přišli rozloučit. Na dřevěný kříž byl přibit hřeby. Po jeho pravici a levici byli ukřižováni další dva zločinci. Nad hlavu mu umístili nápis Ježíš Nazaretský, král židovský (Iesus Nazarenus Rex Iudaeorum – od tohoto latinského názvu se užívá zkratka INRI). I na kříži byl terčem posměchu. Když trpěl žízň, podali mu houbu nasáklou octem. Když skončil, obloha se zatáhla, země zatřásla a skály pukaly, jak píšou ve svých evangeliích jeho učedníci. Mrtvé Ježíšovo tělo sňali z kříže, zavinuli do plátna a pohřbili ve skále, kterou